

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 3. maj 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 588 (alm. del) efter ønske fra Nikolaj Villumsen (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 588:

Er der efter ministeren opfattelse og efter dansk retspraksis en øvre grænse for, hvor længe en afvist asylansøger kan holdes frihedsberøvet efter udlændingeloven, så længe frihedsberøvelsen alene anvendes som "motivationsfremmende foranstaltning" i en situation, hvor asylansøgerens statsborgerskabsland afviser at modtage vedkommende ved tvangsmæssig udsendelse, og hvor der således ikke er udsigt til, at en sådan tvangsmæssig udsendelse kan gennemføres inden for en overskuelig fremtid?

Svar:

1. Efter udlændingelovens § 36, stk. 5, er der hjemmel til at frihedsberøve en udlænding uden lovligt opholdsgrundlag med henblik på at motivere den pågældende til at medvirke til en udsendelse.

Efter § 37, stk. 8, må frihedsberøvelse med henblik på udsendelse efter § 36 ikke finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 måneder. Retten kan dog forlænge dette tidsrum i op til yderligere 12 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder, herunder hvis udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid som følge af udlændingens manglende medvirken til udsendelsen eller forsinkelser i forbindelse med fremskaffelse af nødvendig rejse-legitimation og indrejsetilladelse.

Det fremgår af forarbejderne til § 37, stk. 8, at bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 15 i udsendelsesdirektivet.

2. Højesteret har den 2. maj 2018 afsagt kendelse i en sag, hvor en afvist asylansøger havde været frihedsberøvet efter bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 5, i ca. 15 måneder.

28. maj 2018

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 8220
Akt-id 428184

Den 9. maj 2018 afsagde Østre Landsrets ligeledes kendelse vedrørende en afvist asylansøger, som havde været frihedsberøvet efter bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 5, i ca. 9 måneder.

I begge sager blev der afsagt kendelse om løsladelse med den begrundelse, at der ikke var udsigt til, at det ved fortsat frihedsberøvelse vil være muligt at formå udlændingen til at ændre indstilling (medvirke til udsendelse), ligesom der ikke var udsigt til, at en udsendelse ville kunne gennemføres uden samtykke fra udlændingen som følge af hjemlandets myndigheders holdning hertil.

Højesteret og Østre Landsret vurderede, at der i de konkrete sager ikke forelå oplysninger om effektive udsendelsesforanstaltninger, der kunne give grundlag for en formodning om ændring af den nuværende fastlåste situation og fremskridt i processen inden udløbet af den absolutte frist for frihedsberøvelse på 18 måneder, som følger af udlændingelovens § 37, stk. 8, 2. pkt.

Både Højesteret og Østre Landsret nåede som følge heraf frem til, at betingelserne for at opretholde frihedsberøvelsen i medfør af § 37, stk. 8, jf. § 36, stk. 5, ikke var opfyldt.

Ministeriet skal bemærke, at opretholdelse af en frihedsberøvelse altid vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag.

3. Ministeriet arbejder løbende på at forbedre muligheden for at gennemføre tvangsudsendelser til de lande, der ikke ønsker at modtage egne statsborgere, når de pågældende ikke samtykker til udsendelsen.

Det bemærkes endeligt, at det er ministeriets opfattelse, at frihedsberøvelse af udlændinge, der ikke ønsker at medvirke til hjemsendelse, vil ske efter § 36, stk. 1, hvis der er grundlag for tvangsmæssig hjemsendelse. Det er således ministeriets opfattelse, at der i sådanne sager ikke vil ske frihedsberøvelse efter bestemmelserne om motivationsfremmende frihedsberøvelse.

Inger Støjberg

/

Frederik Gammeltoft